

gjort den unge saa meget nyttigere for Samfundet.

Man klager over de unges Letsindighed, Fornøjelsessyge og Mangel paa Energi. Bedre end at anklage var det at lægge alt til Rette, saaledes at ikke Barnet i en absolut umoden Alder puffes ud i Verden, fuldstændig overladt til at holde sig selv oven Vand i al den Malstrøm af Fristelser, der slaar dem i Møde fra forskellig Side.

Hvor vilde ikke netop en Aftenskole for de unge være et Værn mod de Tilbøjeligheder, man nu i saa høje Toner anklager Ungdommen for. Det var ved Aftenskolerne og Højskolerne, man drog Landets Ungdom ind i en bedre Luft end den, der bødes dem ved deres natlige Drikkegilder og støjende Gadesammenkomster. Man vilde opnaa noget lignende blot ved at ofre et Par Tusinde Kroner paa Aftenklasser.

Alt i alt synes Magistraten at være hildet i den Vildfarelse, at det skulde være fornuftigt at spare paa Skillingen for saa at lade Daleren gaa. *Kvinder vilde sikkert gaa efter et modsat Princip.* Laura.

Brudeudstyr.

Dina Schwartz, Købmagergade 27, 1.

Om Cykling for Damer.

Et Par Ord til Overvejelse og Anvisning for kvindelige Cyklister

af Marie Luplau.

(Særtryk af „Kvinden og Samfundet“).

Der har hævet sig en Del Røster her hjemme mod Cykling af Damer; jeg mener her ikke de forargedes Røst, der finder det ukvindeligt, upassende o. s. v., de vil ganske af sig selv bringes til Tavshed; det er kun et Tidsspørgsmaal. Med dem vil det gaa aldeles paa samme Maade, som med deres ærede Kolleger, der i sin Tid hævdede sig mod Skøjteløb, mod kvindelige Studerende og mod utallige andre Ting. — Disse konservative Røster, der føler det som deres Opgave altid at holde igen, de stanser ingen Udvikling, intet Fremskridt; de er altid til Stede, hvor noget nyt viser sig, men de er ganske ufarlige; mod dem skal der ikke skrives — kun handles. Nej, jeg mener de Røster, der er komne fra Læger og andre, til Dels velvillig stemte, men ængstelige Personer, der i den kvindelige Cyklesport ser en Fare for Sundheden. Dette er baade Mænd og Kvinder — ja selv kvindelige Cyklister — og det er det allerværste. Det er min Overbevisning, at disse sidste paa en eller anden Maade har grebet Sagen forkert an. Tingen er nemlig den, at der virkelig er en Del at iagttage; man kan ikke uden videre sætte sig op paa en hvilken som helst Maskine og jolle af 8-10-12 Mil om Dagen. For Eks. maa det bestemt fraaades Kvinder at køre paa de gamle, massive Ringe; ja selv Cushionringe er lidet at anbefale; helst maa det naturligvis være Luft, men det kører jo nu ogsaa Alverden paa. Først og sidst er der Saddelspørgsmaalet og hele Stillingen paa Cyklen, og dernæst er der Dragten.

Hvad Dragten angaar, da mener jeg, det vilde være taabeligt at agitere for en bestemt Uniform; jeg afskyer Uniformer — der er intet, der gør saa ubehageligt et Indtryk paa mig, som naar jeg ser en Flok

enklædte i Ræden er de nu altid uskønne) Børn eller voksne Personer fra en eller anden Stiftelse til Sjæls eller Legems Forbedring.

Der er kun et eneste Grundprincip, som enhver Dame, der vil have Glæde og ikke Skade af Cyklen, maa bøje sig for, og det er: absolut intet strammende om Bryst, Liv eller Underliv. Jeg talte en Dag med en Dame, der erklærede, at hun følte sig „frygtelig syg“ efter at have kørt 5 Mil; — hun havde et Korset paa, som knirkede, naar hun trak Vejret, og det havde hun kørt med!! Hvad Overdragten angaar, kan jo enhver indrette den efter Lyst og Smag — helst saa net og smuk som muligt. De meget snævre Kjoler finder jeg grimme og u hensigtsmæssige, de hindrer Benbevægelsen, og det er uskønt at se de indstrammede Ben, ofte som en tynd Forlængelse af et svært Hofteparti. Jeg foretrækker en nogenlunde vid Nederdel, der falder med nogle Folder ligeligt til begge Sider.

En afskyelig Maade, som nogle bruger, kan jeg ikke noksom fraraade enhver; det er at hæfte Kjolen sammen for neden (Forsøm og Bagsøm). Dersom de Damer, der bruger denne Methode, vidste, hvor hæsligt det ser ud, tror jeg virkelig ikke, de vilde gøre det. — „Jamen det ses ikke, naar vi kører,“ siger de; „jamen det ses, naar De staar af,“ siger jeg — og det er et ganske nederdrægtigt Syn; og af staar de jo imellem, og trække Cyklen paa Gader og Veje med denne infame Naal, det gør de ogsaa. En ganske simpel Maade at holde Kjolen nede paa er at anbringe to Stropper af en bred Elastik (som en Slags Stigbøjler, der fastgøres ned om Fødderne) med cirka en Alens Mellemrum i Kjolens Forbredde. Stropperne skal anbringes paa Vranken af Kjolen cirka 3 Tommer fra dens nederste Kant, og kan da, naar de ikke benyttes, bindes op med et Baand, som sidder højere oppe.

At mange Underskorter selvfølgelig er overflødige og besværlige, opdager enhver let selv; ja, at Kvindedragter i det hele taget naturligvis besværliggør Cyklingen, det kan vi alle være enige om, og har nogen Mod og Lyst til at vove en Cykledragt med Benklæder, skal jeg være den første til at applaudere — (efter at dette er skrevet, har jeg erfaret, at Forsøget er gjort) — men jeg tror nu ikke, det gaar for ret manges Vedkommende, og det behøves heller ikke; for mig vilde det være meget geneende, om jeg skulde skifte Dragt, hver Gang jeg sætter mig op paa min Cykle; jeg bruger den daglig og ofte til ganske korte Ture. — Inden jeg forlader Dragtspørgsmaalet, skal jeg tilføje, at jeg tror, jeg selv har en praktisk Underdragt, og skulde en eller anden kvindelig Cyklist ønske nærmere Oplysning om den, vil det være mig en Glæde at give den, naar Vedkommende vil henvende sig til mig.

Saa kommer Sadlen og hele Stillingen under Kørslen. Her er det, at Cyklingen utvivlsomt indeholder en Fare, naar man ikke er agtpaagivende. Lige saa utvivlsomt er det ogsaa, at denne Fare fuldstændig kan undgaas, og ingen Kvinde behøver at være ræd for at begynde paa Cyklesporten eller tro, at hun behøver at opgive den, om hun skulde have mærket Ulæmpen deraf; i saa Tilfælde har Sadelstillingen været forkert, og den er let at rette.

Man skal sidde rank paa sin Cykle (den stærkt foroverbøjede Stilling er absolut forkastelig og skadelig baade for Brystet og for Underlivsorganerne). For at opnaa dette, bør Sadlen ikke sidde saa langt tilbage, som almindeligt antages; Trædningen bliver derved noget mindre bagfra fremefter, noget mere ovenfra nedefter, men det hindrer ingenlunde, at man kan køre med løst Fodled, den saakaldte Ankelbevægelse, som sparer megen Kraft og altsaa letter Trædningen betydeligt. At man op ad Bakker og i stærk Modvind ganske uvilkaarligt bøjer sig noget fremover, vedkommer ikke Normalstillingen.

Dernæst kommer et meget vigtigt Punkt: Sadlens Façon og Stilling. Façonen bør være ganske lige, ikke hul i Midten, og Stillingen vandret eller maaske endog med Spidsen en Anelse nedad. De stærkt hule Sadler, ja endog de ganske svagt hule med opad-bøjet Spids er absolut forkastelige, ja skadelige. Man skal, med andre Ord, sidde paa sin Sadel, ikke ride eller hænge som en Ildtang paa en Knag. Man faar ved at sidde paa en saaledes indstillet Sadel maaske noget mere Brug for sine Hænder, man støtter en Del mere paa Styret og kan noget vanskeligere køre med helt sluppet Styr, en Vigtighed, som jo for Resten er aldeles ufor-nøden og lidet anbefalelsesværdig for Damer.

Dernæst bør Sadlen være forsynet med et tykt, blødt Dække, Tæppe, blød Madræt eller lignende; de almindelige haarde Lædersadler kan let paa længere Ture — paa kortere spiller det naturligvis ingen Rolle — foraarsage Hudafskrabbinger eller ydre Ømheder, der vel ikke er farlige, men dog meget generende og, i alt Fald i Øjeblikket, let kan blive hindrende for fortsat Kørsel.

En anden Ting, som jeg gerne vilde gribe Lejligheden til at berøre, er Damernes Forhold til deres Maskine. Jeg tror, jeg tør sige, at det som Regel er noget køligt, noget uforstaaende, og det er en stor Skade, saa længe Cyklen er et fremmed Væsen, hvis Løngange man ikke kender, hvis Tarr man ikke forstaar og altsaa ikke varetager, kan man aldrig blive ret fortrolig med den, aldrig give sig rigtig hen eller føle sig fuldt tryk paa sin Sadel. — Man vil stadig have en ængstelig Følelse af, at der pludselig kan ske en eller anden forfærdelig Ting, som man vil staa aldeles hjælpeløs overfor, medens man, naar man til Bunds kender og forstaar sin Cykle, i utallige Tilfælde vil kunne klare sig, enten ved egen Hjælp eller med en lille Haandsrækning, som man overalt i Verden kan skaffe sig. Heller ikke maa man være bange for selv at rense og smøre; vil man skaane Hænderne, kan man jo tage Handsker paa; om man ogsaa bruger fremmed Hjælp, saa bør man absolut kontrollere den og i alt Fald undertiden selv udføre Arbejdet.

Grunden til disse Linjers Fremkomst er den, at jeg ligesom har følt Angsten for Cykling ligge lidt i Luften, og det har gjort mig saa ondt, da det jo, som sagt, er min faste Overbevisning, at den er utidig. Jeg har frygtet, at denne Angst skulde gribe om sig og maaske afholde nogle fra at begynde og bringe andre til at holde op. Jeg har i al Beskedenhed tænkt, at et fornuftigt Ord maaske kunde komme til Hjælp paa enkelte Steder, og har derfor, saa godt jeg har formaaet, søgt at paapege, hvor Faren ligger, og hvorved den kan forebygges.